

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177	Polletna naročnina L 1.750
PODUREDNIŠTVO:	
34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - tel. 414646	Letna naročnina L 3.500
	Letna inozemstvo L 4.500
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXV. - Štev. 38 (1270)

Gorica - četrtek, 27. septembra 1973 - Trst

Posamezna številka L 80

Svoboda vernikov in pastoralno središče v Trstu Po vojaškem udaru v Čilu

»Razmišljanje o človeku in njegovem dostojanstvu je odločilnega pomena za rešitev perečih vprašanj današnjega časa. Vsi praktični načrti in njihova izvedba imajo toliko svoj pomen in bodo le toliko dosegli svoj cilj, kolikor bo ljudem vedno bolj postajala jasna resnica o dostojanstvu človekove osebe, kolikor jo bodo res priznali in jim bo prešla v meso in kri ter kolikor bo vplivala na njihovo odločitve in ravnanja... To dostojanstvo prihaja najbolj do izraza v svobodi vesti... Podlaga za svobodo vesti je človekova psihološka svoboda, ki mu je dana z njegovo naravo kot osebi... Zahteva po svobodi se v človeški družbi ozira predvsem na človekove duhovne vrednote, zlasti na tiste, ki zadevajo svobodno izvrševanje vere v družbi« (L. Šuštar, Svoboda vesti kot izraz človekovega dostojanstva. Draga '72).

ZALOSTNE UGOTOVITVE

Vprašamo se sedaj, kako je s svobodnim pričevanjem vere na Tržaškem, kako je s psihološko svobodo tržaških Slovencev, ki je podlaga za svobodo vesti? Zalostno je ugotavljati, da je mnogo slovenskih vernikov v mestu brez osnovnih pastoralnih uslug v materinem jeziku. V kateri cerkvi v mestu je namreč možno med tednom opraviti spoved v slovenskem jeziku, ne da bi prej obvestili duhovnika? Kam naj se obrne mlad fant ali dekle, ko se ga lotevajo hudi verski dvomi in bi si želel intimnega razgovora s Kristusovim predstavnikom? Zakaj se dogaja, da mnoge slovenske družine v mestu že leta in leta niso deležne dušnopastirskih obiskov? Zakaj bolniki v bolnišnicah nimajo možnosti, da bi bili stalno deležni tolažbe in pomoči v slovenskem jeziku, ampak ko do tega pride, se to zgodi občasno in neorganizirano? Zakaj v mestu ni enega samega slovenskega župnika? Zakaj nimamo niti ene nedeljske popoldanske maše? Zakaj v tolikih mestnih cerkvah ni slovenske službe božje?

Vsak katoličan, ki izpolnjuje svoje verske dolžnosti, bi lahko rekel, da ima vsakdo možnost, če le hoče, da stopi v stik s slovenskim dušnim pastirjem in da se udeleži slovenske maše. Zavedati pa se moramo, da se naši bratje, ki so odtujeni Cerkvi, sami od sebe ne bodo približali verskemu občestvu. Če je dolžnost katoličanov, da se versko poglabljamo, je tudi naša naloga, da svojo vero posredujemo tistim, ki je iz najrazličnejših razlogov nimajo več. Cerkev se jim mora prva približati in jim nuditi vse možnosti, da bi lahko popolnoma zaživel kot ljudje.

Lahko bi se ugovarjali, da se to ne izvaja zaradi pomanjkanja duhovnikov. Vemo pa, da morajo biti slovenski kaplani nastavljeni v turističnih cerkvah, da morajo biti vedno na razpolago italijanskim župnikom za potrebe italijanskih vernikov, da morajo poučevati na italijanskih šolah, in je torej jasno, da imajo potem malo časa za potrebe naših vernikov.

Seveda teh težav ne bi bilo, če bi tudi italijanski duhovniki skrbeli za slovenske ljudi. Toda to se ne dogaja iz »preproste« razloga, ker ne obvladajo našega jezika. Pastoralna konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu pa pravi: »Ko' cerkveni zbor prehaja k praktičnim in bolj neodložljivim posledicam, zelo poudarja spoštovanje do človeka: vsakdo mora na vsakega svojega bližnjega brez izjeme gledati kot na svoj "drugi jaz", in imeti mora obzir zlasti do njegovega življenja in do nujno potrebnih sredstev za človeka dostojno življenje« (27, 1). »... sleherni obliko bodisi socialnega, bodisi kulturnega zapostavljanja v osnovnih pravicah osebe, naj bo to zaradi spola, rodu, barve, socialnega položaja, jezika ali vere, je treba premagati in odpraviti, ker nasprotuje božjemu načrtu« (29, 2).

Kako torej lahko pričakujemo od italijanskih duhovnikov spoštovanje do naše osebe, kako lahko zaupamo v njihovo iskrenost, če nas prikrajšajo v eni izmed temeljnih vrednot — materinega jezika?

MEDSEBOJNA POVEZANOST NARODNOSTI IN VERE

Narodnost in krščanstvo sta tako povezana, da je že leta 1869 veliki štajerski prosvetni delavec Matej Prelog trdil, da ni mogoče ohraniti narod v krščanstvu brez narodnosti. Skoraj sto let pozneje je isto misel izrazil pisatelj Alojz Rebula, ki pravi, »da je krščanstvo sploh vcepilo Slovenecem eksistenco, da bi nas sploh ohranilo kot narod« (Smer nova zemlja).

Če pa te razmere prisilijo, da se odpočevš narodnosti, ali, še huje, če se ji odpočevš prostovoljno, »s tem samo razveljavljajš samega sebe, brišeš s svoje podobe ime in priimek, ukinjaš v sebi identiteto osebnosti in zemlje, v bistvu uničuješ samo kulturo, okrog sebe delaš puščavo, ki niti provincializem ni več... Z iztrganimi koreninami je mogoče samo leseneti, rasti nikakor« (A.R., o. d.). Prav tako Solženicin ugotavlja, da so narodi bogastvo človeštva, njegova kolektivna osebnost, še najmanjši med njimi nosi v sebi posebno črto božjega načrta.

Kako moremo torej ostati ravnodušni, ko vidimo, da je pastoralno delovanje tako pomanjkljivo, ko vidimo, da naši duhovniki niso med seboj povezani, ko se vsak dan zavedamo, da se nekdo igra z našo pripadnostjo slovenskemu narodu?

POTREBNO JE DUŠNOPASTIRSKO SREDIŠČE

Ker ima krščanstvo tako važno vlogo tudi pri naši ohranitvi, bi želeli, da bi Kristusov duh med nami močneje zaživel. To pa bo mogoče le z boljšo organizacijo in tu mislimo predvsem na ustanovitev slovenskega pastoralnega središča v Trstu.

Cas je, da ustanovimo tak center, kjer bi lahko slovenski župnik smotrnejše urejeval delo naših kaplanov. Mislimo, da bi lahko tako smotrnejše organizirali vse pastoralno delovanje, da bi zaohvelo vse mestno področje in bi tudi prišli do tistih vernikov, ki so zapuščeni v župnijah, kjer ni slovenskega bogoslužja, če bi vsak duhovnik žrtvoval samo eno uro na dan za pastoralno središče. Z neprekinjenim urnikom slovenskih maš bi ob nedeljah dali možnost vsem Slovincem, da bi ob uri, ki bi si jo sami izbrali, bili deležni pričevanja božje besede v svojem jeziku.

Jasno je, da bi ustanovitev pastoralnega središča ne ovirala vsakega delovanja, kjer to že obstaja. Duhovniki bi pod vodstvom svojega župnika bolj povezano in zato učinkoviteje delovali. Posvetili bi se izključno slovenskim vernikom, kar bi v veliki meri odtehtalo njihovo maloštevilnost. V okviru pastoralnega središča bi se lahko bolj organiziralo delovanje laikov, kajti jasno mora biti, da ni dušnopastirski center samo stvar naših duhovnikov, temveč nas vseh.

Ne bo odveč, če ponovimo važnost, ki jo ima materin jezik za pravilen razvoj človekovega dostojanstva in za popolno uživanje njegove svobode, pa tudi vrednost, ki mu ga daje dr. Jakob Ukmar, ko v svoji Eshatologiji pravi: »Ker spada govorica med velike naravne darove, ki jih je Bog naklonil človeškemu rodu, ne bo v poveličanem stanju ta dar odvzet, marveč čudovito dovršen.«

Pastoralno središče je naša pravica. Prepričani smo, da homo v sklopu pastoralnega središča kot slovenski katoličani svobodno, enakopravno in celovito zaživel.

E. Č., tržaški laik

Sv. oče se je vrnil v Rim

Sv. oče je zaključil svoje počitnice v Castelgandolfu in se vrnil v Vatikan. V sredo 19. septembra je še sprejel veliko skupino romarjev in jim govoril o pomenu svetega leta. Opozoril je na nevarnost, da v ljudeh zamira moralni čut. Treba ga je poziviti.

Meščani Castelgandolfa so priredili sv. očetu lepo slovo in pokazali, kako radi ga imajo v svoji sredi.

Vojaški udari so skoro vedno izraz neurejenih gospodarskih in političnih razmer v neki državi, včasih pa tudi dejanje oblasti željnih posameznikov ali strank, ki se zavedajo, da jim je pot do oblasti po demokratičnem razvoju zaprta.

Vojaški udari niso nobena demokratična rešitev obstoječih problemov, toda dostikrat so razmere take, da jih vzpodbujajo in olajšujejo. Tako se je pred dobrima dvema tednoma zgodilo tudi v Čilu. Oblast je z vojaškim udarom prevzela vojska potem ko je predsednik Allende s svojo strankarsko zagrizeno politiko pahnil deželo v popoln gospodarski nered.

Danes vodi vsa levica po svetu ostro gonjo zoper ta udar, ista levica, ki molči, ko Sovjetska zveza preganja svoje razumne in jih pošilja v kazenska taborišča, ki je molčala, ko je dal Castro po prevzemu oblasti na Kubi usmrtiti na javnih procesih nad 500 svojih ideoloških nasprotnikov, ki molči, ko je govora o zadušitvi »praške pomladi« na Češkoslovaškem.

Res škoda, da se dajo tudi razna zares demokratična gibanja — tudi slovenska — s tako lahkoto vpreči v ta levičarski orkester obso in protestov, ko je vendar očitno, da gre za dvojno merilo: vojaški udar je fašističen, če gre zoper levičarski režim in je demokratičen, če gre za zrušitev nelevičarske vlade. Dejansko pa je treba biti v presoji dogodkov preudaren, oprezen in sprejemati razna poročila, zlasti če prihajajo iz levih krogov, s precejšnjo rezervno in kritičnostjo.

STALIŠČE ČILSKE KRŠČANSKE DEMOKRACIJE

Čilski demokristjanski stranki pač nihče ne more očitati, da je

socialno nazadnjaška ali nagnjena k podtalnemu rušenju zakonite vlade, saj je bila prav ona tista, ki je jeseni leta 1970 po predsedniških volitvah pomagala marksistu Allendeju na oblast.

Na teh volitvah je namreč Allende, kandidat levičarskih strank, združenih na listi Unidad popular (Ljudska enotnost), prejel le dobro tretjino (36,3 %) oddanih glasov. Kandidat desnice Alessandri jih je prejel 34,8 %, kandidat Krščanske demokracije levičarsko usmerjeni Rodomir Tomić pa 27,8 odstotka. Ker ni nobeden od predsedniških kandidatov prejel absolutne večine, je moral predsednika države izbrati kongres (parlament in senat). Krščanski demokrati so sklenili podpreti Allendeja, ker so bili mnenja, da bi Alessandrijeva vlada ne bila naklonjena socialnim reformam. Tako je bil Allende izvoljen za predsednika, ne da bi imel večino naroda za seboj.

Če bi bil Allende preudaren politik, bi moral to dejstvo upoštevati. A bil je preveč radikalen v svojem socializmu, da bi bil pripravljen na kakršno koli popuščanje v izvedbi svojega socialističnega programa. Hitro si je s svojo nepristopnostjo odbil krščanske demokrate, ki so prešli iz blagohotne opozicije v ostro nasprotovanje Allendeju in zadnje čase že zahtevali, naj Allende odstopi in razpiše nove volitve.

Toda Allende je vztrajal na stališču, da je zakoniti predsednik Čila in da hoče ostati na svojem mestu do izteka svojega predsednikovanja, ki naj bi se zaključilo leta 1976. Tako je dočakal državni udar in ob njem izgubil življenje. Še danes ni jasno, ali je šlo za umor ali samomor. Vseka-

kor je mož tragično končal, pri čemer je treba priznati, da je ostal dosleden do samega sebe in svojega programa prav do svoje nasilne smrti.

ALLENDEJEVA ŽIVLJENJSKA TRAGEDIJA

Dr. Salvador Allende je bil rojen leta 1908, postal zdravnik, pa se vse življenje bavil s politikom, ki mu je postala vsakdanji kruh. Ustanovil je socialistično stranko, ki je imela veliko bolj radikalen program kot pa čilska komunistična partija. Kar trikrat je na predsedniških volitvah (leta 1952, 1958 in 1964) poskušal priti na oblast, a brez uspeha. Leta 1970 mu je pa to uspelo. Ni mu pa uspelo završiti svoje predsedniške dobe.

V svoji politiki je najprej pričel s podpiranjem velikih bakrenih rudnikov, do takrat v večini last tujih, zlasti severnoameriških družb, kar mu je prineslo zamero severnoameriških finančnih krogov in zaporo severnoameriške državne pomoči; nato se je lotil poljedelske reforme, kjer je prišlo do mnogih zlorab in nasilnega prilasčanja zemlje, kar je seveda rodilo odpor pri dotodanjih posestnikih; po tovarnah je začel vojaško organizirati delavstvo, da bi se uprlo morebitnemu udaru z desne; svoboda tiska in radio-televizije je postajala vedno bolj omejena; obstajal je načrt, da se vpele pouk marksizma v srednje šole.

Toda, kar je Allendeja od prebivalstva najbolj oddaljilo, je bila silna inflacija, pomanjkanje osnovnih življenjskih potrebščin in popolna izpraznitev državnih blagajin. Tako je prišlo do absurda, da je prav delavski stan, ki mu je hotel Allende pomagati, postal največji kritik njegovih ukrepov in izražal svojo nevoljo z neprestanimi stavkami. Najhujša je bila večtedenska stavka prevoznikov, ki je čilsko gospodarstvo popolnoma ohromila in dobila nazadnje politični značaj.

Javno mnenje je začelo pozivati vojsko, naj napravi red. V Čilu se že 40 let ni zgodilo, da bi vojska posredovala. Tudi to pot je dolgo oklevala. Toda pritisk najo, naj nekaj ukrene, je bil neprestan in vedno bolj silen. Ponovalo se je to, kar se je leta 1955 zgodilo v Argentini z odstranitvijo Perona ali v Braziliji leta 1964 z odstranitvijo Goularta. Široke plasti naroda so terjale od vojske, naj posreduje in državo reši pred gospodarskim polomom in levičarsko diktaturo. Kdor pozna južnoameriške razmere, se ne bo čudil, če vojska končno sprejme vlogo posredovalca in zaščitnika demokratičnega reda.

Tako je tudi v Čilu prišel trenutek vojske. Gotovo ne ravna z rokovnicami z ljudmi, ki jih je odstranila z oblasti. A gotovo je njeno ravnanje bolj človečansko kot je bilo Castrovo na Kubi, sovjetsko na Ogrskem leta 1956 in zakaj se ne bi spomnili tudi leta 1945, ko je prišel komunizem v Jugoslaviji na oblast.

Upajmo, da bo čas vojaškega režima kratek, saj ima čilski narod izredno razvit čut za demokracijo in bi daljše diktature ne z desne ne z leve ne prenesel za daljši čas.

Po osemnajstih letih spet na oblasti

Preteklo nedeljo so Argentinci z veliko večino že tretjič izvolili Juana D. Perona za predsednika države. Prejel je 7.400.000 glasov, tj. 62 %. Njegov neposredni tekmelec, predstavnik Radikalne zveze Ricardo Balbin je ostal daleč za njim. Zanj je glasovalo manj kot tri milijone volivcev, v odstotkih 24,5 %. Še manj glasov je prejel sredinsko usmerjeni Francisco Manrique. Zbral je poldrugi milijon glasov ali 12,5 %.

Nekaj edinstvenega v zgodovini modernih držav je bila izvolitev Peronove žene Isabel za podpredsednico države. Je to tretja Peronova žena, ki je nasledila za mnoge Argentinec ne pozabno Evito Duarte. Stara je 39 let, medtem ko jih bo Peron 8. oktobra izpolnil 78.

Tako se vrača Peron na politično pozorišče Argentine, potem ko je leta 1955 ob vojaškem udaru in zasovražen od velikega dela prebivalstva zbežal v tujino. V njej je ostal 18 let. Nesposobnost njegovih naslednikov, ki so bili razen Frondizija in Illia vsi vojaki, da bi dali Argentini zdravo ekonomijo in jo politično pomirili, je mnogo pripomogla, da Peronov mit v času njegove odsotnosti ni obledel, temveč se je zadnja leta celo silno okrepil.

Tako je že na prvih letošnjih predsedniških volitvah 11. marca prejel Peronov kandidat Héctor Cámpora skoro 50 % glasov, kar je bil jasen znak, kako misli sedanja Argentina. Cámpora je kot zvest opreda hitro naredil prostor svojemu gospodarju. Že po petdesetih dneh vladanja je odstopil. Razpisane so bile nove volitve, ki so se končale s pričakovano Peronovo zmago.

Peron bo prevzel oblast 12. oktobra, ko je v Argentini državni praznik (Dan Amerike - tj. odkritja Amerike po Kolumbu). Čaka ga težka naloga, kako deželo pomiriti in uravnovesiti gospodarstvo.

Bivanje v tujini je Peronu mnogo koristilo. Postal je bolj preudaren, strpen do nasprotnikov in umirjen v nastopu. Tudi do Cerkve ima sedaj prijazen odnos. Še vedno je antikomunistično usmerjen; še pred izvolitvijo je napovedal, da je odločen streti levičarsko gverilo. V mednarodni politiki se hoče odtrgati od Sev. Amerike in se bolj nasloniti na evropske države. Argentina se je proglasila za neuvrščeno državo in se je že udeležila nedavnih konferenc neuvrščenih v Alžiru. V gospodarstvu hoče izvesti čim večjo nacionalizacijo in dati državnemu sektorju večjo veljavo.

Ljudske množice od Perona mnogo pričakujejo, spominjajoč se prve njegove predsedniške dobe. Toda tedaj so bile državne blagajne polne. Le s čim jih naj sedaj napolni? Zgolj z besedami to gotovo ne bo šlo. Peron bo moral zahtevati tudi žrtve od ljudstva. In v tem bo lahko doživel največje razočaranje svojega razburkanega življenja.

Bolni duhovniki v Lurdu

Nad 300 bolnih duhovnikov je nedavno romalo v Lurd. Največ jih je bilo iz Italije in iz ZDA. Romanje je vodil prefekt kongregacije za duhovnike kardinal Wrigt. Bolni duhovniki so bili na potovanju in v Lurdu deležni velike pozornosti. Tako romanje v Lurd je vsako leto.

Zmagoslavje zborovskega petja

V nedeljo 23. septembra zvečer se je v Gorici zaključilo XII. mednarodno tekmovalno pevskih zborov »C. A. Seghizzi«. V štirih dneh je nastopilo šest moških, devet ženskih in dvajset mešanih zborov. Vsak zbor je nastopil dvakrat, v polifoniji in v folklori, prvi trije nagajeni zbori v moški, ženski in mešani zasedbi pa še na obeh zaključnih koncertih.

Izidi tekmovalja v polifoniji:
Moški zbori: 1. »E. Grion« iz Tržiča (92,50 točk); 2. »M. Filej« iz Gorice (84); »Montasio« iz Trsta (83). Sledijo »V. Mirk« s Proseka, »L. Mariani« iz Pulja ter zbor iz Gradiške.

Ženski zbori: 1. Akademski zbor iz Budimpešte (94,60); 2. Akademski zbor iz Kopenhagna (94,41); 3. romunski zbor »Viva la musica« (91,01). Ženski zbor z Jesenic je na 7. mestu.

Mešani zbori: 1. Poštarski zbor iz Sofije (94,60); 2. Akademski zbor iz Budimpešte (93,81); 3. mesto si delita Akademski zbor iz Kopenhagna in španski zbor »Ametsa« z oceno 92,21. Četrtega mesta ni nihče zasedel. Sledijo zbori iz Novega Sada in Korinta, tržaški »Montasio«, zbor iz Pescare, avstrijski zbor iz Badena, zbor iz Malo (Vicenza), zbor iz Trenta, »Viva la musica« (Romunija), zbor iz Messine, »L. Bratuž« iz Gorice in še šest zborov iz raznih italijanskih mest.

Za folklorno petje:
Moški zbori: 1. »E. Grion« iz Tržiča (87,20); 2. »M. Filej« (86,41); »V. Mirk« (81).

Ženski zbori: 1. Akad. zbor iz Budimpešte (95,01); »Svetozar Marković« iz Novega Sada (91,21); zbor glasbene šole »V. Gianferrari« iz Trenta (84,41). Na 4. mestu je jeseniški zbor (84,01).

Mešani zbori: 1. Akad. zbor iz Budimpešte (94,61); 2. španski zbor »Ametsa« (93,40); 3. Poštarski zbor iz Sofije (91,414). Na četrtem mestu je romunski zbor.

Štirje najavljeni zbori (dva italijanska, hrvaški in poljski) se niso predstavili.

Moški zbori so zastopali v glavnem našo deželo. Od desetih ženskih zborov je bilo pet italijanskih, ostali iz drugih držav, med njimi slovenski in srbski. Po številu in kvaliteti pa so bili najmočnejši mešani zbori. Osem jih je bilo iz raznih evropskih držav, eden slovenski iz zamejstva, ostali italijanski. Zato je bila tudi konkurenca najhujša v mešani zasedbi. Odlične pevske skupine kot so npr. madžarski, danski, španski, bolgarski in grški ali romunski zbori so se predstavile z zahtevnimi deli velikih mojstrov iz preteklosti in sedanjosti ter pokazale veliko pevsko kulturo in resno vokalno šolo. To velja za številčno močne zборе in za zbere z izrazito komorno zasedbo, kot je bil npr. danski zbor. Tudi nekaj italijanskih zborov — med njimi »Coro delle 9« iz Pescare — je žirija zelo dobro ocenila. Sicer pa so bili vsi mešani zbori dobro in temeljito pripravljeni. Isto velja za moške in ženske zbere. Med slednjimi so izstopali madžarski, danski in romunski, dober je bil tudi nastop jeseniškega zbora pod vodstvom Milka Skoberneta. Slovenski zbori so tako sodelovali v vseh treh zasedbah in dokazali, da lahko dostojno nastopajo tudi ob močnejših in kvalitetnih ansamblih.

Našo javnost so še posebej zanimali trije zamejski zbori. Veliko navdušenja je izzval moški zbor »Minko Filej« iz Gorice. Pod vodstvom nadarjenega pevovodje Zdravka Klanjščka je dosegel drugo mesto v obeh kategorijah. Po svoji pripravi, izrazni moči in bogatem glasovnem materialu je brez dvoma prekašal vse ostale moške zbere. V folklorni skupini se mu je približal zbor »Vasilij Mirk« s Proseka, ki je pod spretnim vodstvom Ignacija Ota pokazal precejšnjo zmogljivost in prijetno zvočnost. Moška zbora sta tekmovala le v deželni okviru, mešani zbor »Lojze Bratuž« pa se je moral spopasti z vrsto močnih in nevarnih tekmecev v državnem in evropskem okviru. Zboru se pozna odlična šola prof. Stanke Jerčiča, ki je iz svežih in celo na novo izvečanih elementov — nekateri moški glasovi so v zboru komajda eno leto — ustvaril nadvse disciplinirano in homogeno komorno skupino ter jo usposobil za pravilno in fino interpretacijo polifonske glasbe. Polifonija pa je za vsak zbor temeljna šola in jamstvo za vsestransko napredovanje. Zbor je s folklornim nastopom izredno navdušila poslušalce in splošno mnenje je, da ga je žirija prenizko ocenila. V polifoniji sta si moški in mešani zbor po ocenah zelo blizu (84 oziroma 82,40), čeprav je »M. Filej« zasedel drugo, »L. Bratuž« pa štirinajsto mesto. Tudi »L. Bratuž« je v vrsti mešanih zborov za tržaškim »Montasio« na drugem mestu v deželni merilu.

Zamejska moška zbora sta nastopila še

ob podelitvi nagrad, zbor »M. Filej« celo na obeh slavnostnih večerih. Navdušena množica je nagradila naše pevce z živahnim odobravanjem. To je bilo tudi najlepše priznanje za njihov sijajni uspeh.

Mednarodno tekmovalno pevskih zborov »C. A. Seghizzi« zavzema iz leta v leto širši in višji obseg in je poleg tekmovalja v Arezzu edino te vrste v Italiji. Iz skromnih začetkov se je razraslo v mogočno manifestacijo zborovske glasbe, o čemer zgornjo priča tudi letošnje dvanajsto tekmovalje.

Odstop kardinala Antoniuttija

Kardinal Antoniutti je prošil sv. očeta, naj ga zaradi starosti razreši vodstva kongregacije za redovnike. Sv. oče je ugodil njegovi prošnji in je za prefekta redovniške kongregacije imenoval španskega kardinala Arturo Tabera Araoz.

Kardinal Antoniutti je doma v Furlaniji. Dopolnil je 75 let. Redovniško kongregacijo je vodil deset let. Pred nekaj dnevi je zbral vse sodelavce in jim razodel svoj namen, da odstopi. Toplo se jim je zahvalil za sodelovanje.

Ekumensko potovanje v Bolgarijo

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici in Trstu je letos postavilo v program obisk Bolgarije, te nam skoro nepoznane slovanske države, ki pa je izredno zanimiva tako pokrajinsko kot politično kakor tudi v verskem oziru.

Potovanja, ki je trajalo od 10. do 19. septembra, se je udeležilo 43 oseb, katerim se je pridružil v Beogradu še prelat Alojzij Turk, ki je med potovanjem bil neizčrpen predavatelj in tolmač bolgarskih verskih in družabnih razmer.

Pot je šla prek Beograda in Niša do bolgarske meje. Tu so nastale nepredvidene težave: oblasti so zavrnila enega od udeležencev, ker ni imel potrdila o cepljenju zoper kolero, dve osebi pa sta morali iti za dva dni v karanteno, ker še ni preteklo pet dni od dneva cepljenja. Lahko si mislite, kako jima je bilo pri srcu, a končno se je vse povoljno uredilo.

V Sofiji je bilo najbolj močno doživetje srečanje na sedežu bolgarskega pravoslavnega patriarha; naslednji dan pa obisk slavnega samostana Rila in srečanje s tamkajšnjim igumanom (predstojnikom samostana).

Pot je vodila nato skozi dolino vrtin prek pogorja Balkan (odkoder nosi polotok svoje ime) v častljivo in silno slikovito mesto Trnovo, ki je bila prestolnica bolgarskih kraljev dve stoletji do leta 1393, ko so kraljestvo uničili Turki.

Naslednji dan je bil postanek v res vzorno urejenem turističnem naselju Zlatni pjski (Zlati pesek) blizu Varne ob Črnem morju. V nedeljo 16. septembra so mogli

Smrt angleškega kardinala

V Rimu je v nedeljo 16. septembra umrl kardinal Viljem Teodor Heard. Rodil se je leta 1884 v Edinburgu v Angliji, in sicer v protestantski družini. Postal je odvetnik. S 24 leti je sprejel katoliško vero. Začutil je duhovniški poklic in se zanj pripravil v Rimu. V mašnika je bil posvečen leta 1918, star 34 let. Vršil je razne službe. Kmalu so ga poklicali v najvišje cerkvene sodišče Sacra Rota. Več let je bil tudi dekan tega sodišča. Papež Janez XXIII. ga je leta 1959 imenoval za kardinala. Pogrebne slovesnosti so bile preteklo sredo v baziliki sv. Petra.

Prijatelj Slovencev novi pronuncij v Indoneziji

Sv. oče Pavel VI. je imenoval msgr. Vincenza Farano, dosedanjega svetnika apostolske nunciature v Beogradu za apostolskega pronuncija v Djakarti v Indoneziji. Obenem je postal naslovni škof nekdanje škofije Novi grad (Cittanova) v Istri. Ta škofija je bil svoj čas imenovala Aemonium, iz česar nekateri zgodovinarji sklepajo, da so jo ustanovili kristjani iz Emone (današnje Ljubljane), ki so se umaknili pred navalom barbarskih narodov. Msgr. Farano, ki je velik prijatelj Slovencev, je v škofa posvetil sam državni tajnik vatičanske države kardinal Villot.

udeleženci v sami Varni prisostvovati slovesni metropolitovi maši v pravoslavni saborni (stolni) cerkvi, svojo mašo pa so imeli popoldne v drugem bolgarskem pristanišču Burgasu.

Naši potniki so lahko občudovali vzorno obdelano posestva in nepregledne komplekse vinogradov, ki res povzročajo strmenje tistih, ki se vozijo ob njih, obenem pa doživljali bolečino ob težkih razmerah, v katerih živi mala katoliška skupnost v Bolgariji.

Skozi prostrano Trakijo so prišli v ponedeljek 17. septembra v drugo največje bolgarsko mesto Plovdiv ob reki Marici, kjer je sedež katoliškega škofa za vso Bolgarijo in katoliška stolnica.

Na povratku že v Srbiji je bil še postanek v samostanu Ravanica pri Cupriji, maša slovesa pa v sredo 19. septembra v cistercijskem samostanu v Stični.

Vsekakor je bilo potovanje zelo zanimivo in poučno, za kar sta zlasti skrbela dr. Rudolf Klinec in msgr. A. Turk s svojimi razlagami in predavanji. Tudi s tehnične strani, za kar imata zasluge gg. dr. Kosmač in Koshuta, je bilo potovanje neoporečno. Vsem velja pohvala udeležencev in prisrčna zahvala.

Ker bi bilo v enem ali dveh člankih nemogoče povedati vsa številna doživetja in opazovanja, bomo ta objavili v posebnem podlistku, ki bo pričel izhajati takoj, ko konča podlistek o romanju v Sveto deželo. Prepričani smo, da bo nudil mnogo novega in zadovoljil vse naše bralce.

Udeležence

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

† Viktorija Lovrečič

V Ricmanjih so v ponedeljek 24. septembra pokopali vzorno krščansko in narodno zavedno ženo in mater Viktorijo Lovrečič. Ob odprtem grobu se je od drage pokojnice poslovil z občutenimi besedami naš deželni svetovalec dr. Drago Štoka. Dejal je:

Poslavljamo se od matere in žene, ki nam je v zgled pri nesebičnem delu za družino in skupnost, v kateri je živela. Današnji čas zahteva močnih mater, tako kot zahteva močnih žrtev in odpovedi; kljub temu, da je danes življenje v nečem lažje od življenja naših prednikov, zahteva naš čas močnih ljudi, ki jim je življenje nekaj več kot ideal ubodnosti, vsakdanje zadovoljnosti in materialne sreče. In v težnji po višjih idealih nam je bila pokojna resnično svetel vzor. Dom, družina, otroci, narod, domača zemlja: to niso bili le navadni pojmi zanjo, to so bili resnično lepi ideali, katerim je posvetila pravzaprav vse svoje življenje.

Zato nam je današe slovo od pokojnice tembolj težko, ker se zavedamo, kako težavno je v današnjem času naleteti na take matere, polne samoodpovedi, skrb, ljubezni za svojo družino in svojo skupnost, za svoje otroke in svoj narod, za svojo zemljo in versko skupnost.

Naj bo zato izražena iskrena zahvala taki materi in istočasno vsem našim materam, ki so se trudile v svojem življenju v smislu teh idealov. Pokojni naj bo Bog

pravičen sodnik za vsa dobra dela, za vso zvestobo jeziku in veri, ki jo je izpričala v svojem življenju.

To njeno delo naj bo tudi v tolažbo možu, otrokom in sorodnikom, ki jih je njena smrt tako prizadela. V tolažbo naj jim bodo njena dela, njena požrtvovalnost, njene večni ideali.

Opčine

V ponedeljek 17. septembra je v bolnišnici pri Magdaleni umrla Antonija Škerl, mati našega škofovega vikarja dr. Lojzeta Škerla. Dočkala je visoko starost 88 let.

Pogreb je bil v sredo iz kapele Splošne bolnišnice v cerkev na Opčinah, potem pa v Sežano, kjer je bila v cerkvi sv. maša in nato pokop na tamkajšnjem pokopališču poleg moža, ki ga je zgubila že pred 54 leti. Povsod se je zbralo mnogo ljudi. Openci so se zbrali v velikem številu v cerkvi, pevci pa so zapeli pomenljive pesmi žalostinke.

Posebno lepo slovo so ji pripravili Sežanci. G. Franc Stuhel, ki je pokojno gospo spoznal pred 25 leti, ko je bil nekaj časa kaplan v Sežani, je v govoru orisal lik pokojnice kot močne in dobre žene, ki jo hvali sv. pismo in ki so krepka opora slovenski skupnosti. Pokojnici želimo, naj ji Bog poplača njeno bogato življenje žrtev, dela in trpljenja, gospe Emi in gospodu Lojzetu, hčerki in sinu pa naj nakloni svojo božjo tolažbo.

S. Z.

OB 50-LETNEM JUBILEJU GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

Goriška Mohorjeva družba bo čez dober mesec obhajala petdesetletnico svoje ustanovitve. Dne 17. novembra 1923 je nadškof Frančišek B. Sedej ustanovil Družbo sv. Mohorja kot cerkveno bratovščino, potrdil njena pravila in osrednji odbor. S tem dnem je ta najmočnejša slovenska književna založba v nekdanji Julijski krajini začela s svojim delovanjem.

Za svojo zlati jubilej najavlja GMD nadvse pomembno zbirko Mohorjevih knjig za leto 1974:

1. KOLEDAR: sodoben, pester, vsebinsko zelo bogat.
2. Dr. Fortunat Mikuletič: INTERNATITIS. Kronika iz internacije v Italiji v letih 1941-1943.
3. SLAVNOSTNI ZBORNİK GMD, vsestranski prikaz družbene dejavnosti v loku zadnjih 50 let.
4. PRIMORSKI SLOVENSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON, I. zvezek. Galerija likov vseh za primorske Slovence zaslužnih osebnosti.

Ker bodo knjige izšle v sicer večji, a še vedno omejeni nakladi, priložimo prednaročilo pri krajevnih poverjenikih (slovenski župniki) ali pri Mohorjevi pisarni (Riva Piazzutta 18, 34170 Gorizia).

ODBOR GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

Švedska monarhija naproti novim smerem?

Z niti enodnevno razliko sta Švedsko pretresla dva svojevrstna dogodka. Prejšnjo soboto 15. septembra je namreč umrl kralj Gustav VI. Adolf, naslednji dan 16. septembra pa so imeli po vsej državi parlamentarne volitve.

Nad devetdesetletni kralj Gustav VI. Adolf je umrl po daljši agoniji, ki je že prejšnje tedne napovedovala bližnji konec. Priljubljeni švedski vladar je sodel kot eden najbolj demokratičnih kraljev našega časa.

Ze za svojega vladanja je tudi podpiral težnje v sedanji švedski družbi po odločilnih spremembah v samem državnem ustroju. Po teh načrtih, ki so jih nato izdelale stranke, naj bi bil odslej kralj izključno simbol države, izgubil pa naj bi tudi vsako politično vlogo.

Kraljeva smrt bo gotovo na Švedskem spet sprožila razpravljanje o bodočem pomenu in vlogi monarhije. Novi kralj je vnuk pokojnega vladarja, 27-letni Karl XVI. Gustav. Prav njega sedaj čaka težka naloga izpeljave novih načrtov, ki pa še vedno odvisijo od skrajšnje sestave nove švedske vlade po zadnjih volitvah.

Kot rečeno, so bile v nedeljo 16. septembra po vsej državi parlamentarne volitve za švedski parlament. Ze volivna propaganda je kazala na možnosti spremembe v dosedanjih vladni povezavi, ki so jo vodili socialni demokrati ob podpori majhne komunistične stranke. Sredinske stranke, konservativci in liberalci, so predstavljali zadnjo nedeljo edino večjo izbiro levičarskemu bloku.

Volivni izidi pa so pokazali, da se vsaj zaenkrat položaj ni razjasnil, saj razpolagata oba bloka vsak po 175 poslancev in s tem ne nudita možnosti za sestavo nove vlade. Prav novi kralj Karl XVI. bo imel odgovorno nalogo, da v tem primeru izbere primerno osebnost za predsednika vlade. V primeru podelitve mandata dosedanjemu predsedniku Palmeju bi bil to verjetno tudi zadnji politični akt mladega kralja.

Po že prej omenjenih načrtih naj bi vse pomembnejše akte državnega poglavarja v pomočnosti prevzel predsednik parlamenta. Edino morebitna sestava sredinsko desničarske vlade bi lahko preprečila to edinstveno ustavno spremembo med današnjimi evropskimi še obstoječimi monarhijami.

Dve nemški državi v OZN

Kot znano, Organizacija združenih narodov ne šteje med svojimi člani nekaterih držav, ki iz enega ali drugega razloga niso imele potrebnih pogojev za vstop vanjo. V OZN do sedaj še niso bile zastopane obe Nemčiji, oba Vietnamu, obe Koreji, Bangladeš, da ne govorimo o nekaterih kolonialnih ozemljih. Za nekatere izmed njih se je položaj bistveno spremenil, in to je prav sedaj v zadnjih dneh primer obeh nemških držav.

V torek 18. septembra sta bili namreč sprejeti v OZN tako Vzhodna kot Zahodna Nemčija. Bonnica in pankovska vlada bosta tako zasedli svoj sedež v Stekleni palači. Oba zunanja ministra, Walter Schell in Otto Winzer sta že v New Yorku. Zvezni kancler Willy Brandt pa je dal na znanje tisku besedilo svojega prvega govora, ki ga bo imel na svetovni tribuni. Značilno je, da se je prav za vlade kanc-

lerja Brandta, ki je dal že toliko pomembnih zunanepolitičnih pobud — glej »Ostpolitik« — izpeljala ta nova doba za obe nemški državi. Čeprav slednji nista enaki, v kolikor zlasti pankovski režim ne predstavlja demokratično izvoljene nemške vlade onstran Labe, pomeni vsekakor zadnji dogodek nov korak na poti k mirnemu zblizovanju med obema nekdanj močno sprtima sosedoma.

Vprašanje slovenskega televizijskega sporeda

Predsednik deželnega odbora Comelli je 12. septembra v prvi deželni komisiji poročal o bližnjem srečanju predsednikov vseh dežel v Italiji s predsednikom vlade, kjer bo govor o pristojnosti dežel in problemih, ki vse bolj zadevajo deželo oziroma državo. Predsednik Comelli je dejal, da bo v imenu deželnega odbora med drugim tudi sprožil ob tej priložnosti vprašanje pristojnosti reševanja vprašanj slovenske narodnostne skupnosti ter potrebe po uvedbi televizijskega programa tudi v slovenskem jeziku.

V odgovoru na predsednikova izvajanja je deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Štoka vzel na znanje zagotovilo deželnega predsednika, v katerem pravi, da bo dežela dala pobudo vladi, naj izda državne odloke, ki so potrebni za vedno bolj popolno zaščito in ohranitev etničnih in kulturnih posebnosti slovenskih državljanov. Dr. Štoka je dejal, da je res čas, da se Rim in dežela temeljito porazgovorita o teh vprašanjih in najdeta skupne rešitve, ki naj dokončno rešijo vsa odprta vprašanja, ki še danes ovirajo nemoten razvoj Slovencev v zamejstvu. V državnih krogih so morali tudi napraviti določen razvoj v tem smislu, saj je znana razsodba ustavnega sodišča iz leta 1965 dejansko že zastarela in nikakor ne odgovarja pravnim in političnim pričakovanjem celotne skupnosti.

Dr. Štoka je nato dalj časa obravnaval vprašanje televizijskih oddaj v slovenskem jeziku. Ta problematika je za nas zelo važna, zato pričakujemo, da bomo kot narodna skupnost čimprej prišli do televizijskih oddaj v svojem jeziku.

Da si naši ljudje tega želijo, vidimo že v tem, kako so skoro vsi zamejski zavedni Slovenci prislunili slovenskemu jeziku po italijanski televiziji ob raznih deželnih tribunah, ko je Slovenska skupnost preko svojega zastopnika »spravila« slovenščino po vsedravnih televiziji.

Toča 9. 7. 1973 - Denar je nakazan

Zveza neposrednih obdelovalcev, ki se je vztrajno prizadevala, da bi kmetovalci, zlasti najbolj prizadeti vinogradniki, dobili od deželne uprave primerno odškodnino za škodo, ki jo je povzročila toča dne 9. julija letos na področju Boljunca, Doline in Krogelj, vabi kmetovalce iz omenjenih krajev dolinske občine, da se zglašijo na njenem sedežu v Trstu, ul. Roma 20 vsak dan od 8. do 12. ure.

Na podlagi veljavnih zakonov, lahko kmetovalci, ki so utrpeli najmanj 20 % škode na celotni proizvodnji, zaprosijo za petletno posojilo 7 % obrestno mero. Ugodna posojila bodo nudile tudi kmečke posojilnice in hranilnice.

Prosimo kmetovalce, da prinesejo s seboj katastrske oz. zemljiško knjižne izpise, ker je v prošnji treba navesti točne podatke o velikosti posestva.

Ob novih razlastitvah po starih metodah

Po nekaj letih zatišja je slovensko narodnostno skupnost na Tržaškem zanj nov val prisilnega razlaščenja. Ustanova za tržaško industrijsko področje (EZIT) je, kot znano, v času od februarja do avgusta letos izvedla razlastitev obširnega ravninskega področja v spodnjem delu Osapske doline pri Orehu. Razlastitvene dekrete je razposlala več kot šestdesetim lastnikom zemlje.

Spričo načina postopanja (razlastitveni postopek) ter ponujenih cen (od 400 do 900 lir za kv. meter) so zaprepaščeni ne samo prizadeti lastniki, temveč vsa slovenska javnost. Tako politične kot strokovne organizacije soglasno namreč ugotavljajo, da gre za primer nepojmljive zaostritve v škodo razlaščenec in celotne naše narodne skupnosti s tipičnimi značilnostmi izpred desetih in več let.

Vodstvo EZIT-a se obnaša, kakor da bi se v zadnjih desetih letih nič ne spremenilo. Toda vsi vemo, da je organiziran odpor razlaščenec za naftovod in Grandi Motori v letih 1965-68 prvič v zgodovini razlaščenja na Tržaškem prisilil razlastitelja, da se morali občutno dvigniti cene ter nato privoliti, da se bo Ustanova za industrijsko področje v bodoče pogajala z lastniki za odkup zemljišč po tržnih cenah. Primer razlastitve pri Orehu pa brdko dokazuje, da je vodstvo EZIT-a prezrlo vse dosedanje sindikalne in politične pridobitve razlaščenec.

VZROKI ZA ZAOSTRITVE

Samo po sebi se postavlja vprašanje, kako je moglo do tega priti. Poznavalci razmer navajajo več vzrokov za to vrnitev v stanje pred desetimi leti. Predvsem je omejitve večletno preganjanje številnih slovenskih predstavnikov, ki so se odločno postavili proti razlaščenju in krepko pomagali razlaščenec iz Doline in Boljuncu. Ta gonja je ohromila odpor in budnost pri odločitvah dejavnih slovenske manjšine. Na žalost so omenjeno gonjo podpirali celo nekateri slovenski krogi, kar se sedaj vsem mašuje.

Po drugi strani pa so se sedaj naše organizacije prepozno zganile, kajti EZIT je prvo skupino šestih razlastitvenih dekretov izdal že februarja letos, katerim so sledili drugi aprila in avgusta. Na prvo skupino dekretov je odločno prvi opozoril list Gospodarstvo od 18. maja t.l. in za njim Katoliški glas z dne 7. junija t.l. Pri odločitvah dejavnih manjšine ni bilo na žalost ustreznega odziva, tako da je EZIT nemoteno v avgustu razposlal še zadnjo skupino dekretov.

POTREBA PO ORGANIZIRANEM ODPORU

Spričo takšnega stanja stvari se organiziran odpor proti razlaščenju spet postavlja v ospredje kot eno temeljnih vprašanj manjšinske politike tako na Tržaškem kot na Goriškem. Razlastitve so na dnevnem redu ne samo pri Orehu, ampak tudi pri Fernetičih in v Standrežu pri Gorici. Premalo je samo pisati članke, kako so razlaščenec ogorčeni in kmečke strokovne organizacije presenečene. Potrebno je zaobjeti celotni problem najprej s političnega vidika. Kajti za našo manjšino je ohranitev zemlje bistvene važnosti, zato se moramo upirati vsem oblikam njenega odtujevanja, kot pravilno ugotavlja Slovenska skupnost v svojem dokumentu.

A. H. S.

(5)

Poromali smo v Sveto deželo

Ta želja se nam je izpolnila v ponedeljek 20. avgusta. Z avtobusom smo se najprej ustavili na kraju, kjer Jordan teče v jezero, da smo si vsaj noge zmočili v jordanjski vodi. Nato smo se iz Tiberije barko peljali čez jezero do kibutza na zahodni strani jezera. Tam so se nekateri pokopali v jezeru, vsi pa smo pri kosilu jedli »Petrovo ribo«. Tako se namreč imenuje posebna vrsta rib v jezeru. Zatem smo si ogledali Kafarnaum, kjer je v sinagogi imel Jezus znameniti govor o sv. piharistiji. Ustavili smo se ob cerkvi v Nazaretu, ki stoji na kraju, kjer je Jezus izročil vodstvo Cerkve, ter končali svoj obisk na gori osmerih blagov. Tu smo imeli tudi občestveno sv. mašo.

Bilo je ta dan zelo vroče, saj smo se ustavili ob jezeru, ki je 200 m pod morsko gladino. V lepi moderni cerkvi osmerih blagov je bilo zato prav vroče in vsi

Upravičena je zato njena zahteva, da mora razlastitelj (EZIT) vrniti razlaščenemu zemljo dovčerašnjim lastnikom. Zato bi morale vse politične stranke pritiskati na EZIT od zunaj, znotraj EZIT-a pa bi morali v tem smislu delati predstavniki sindikatov ter predstavniki dolinske in miljske občine v osehah njihovih županov, ki sedijo v upravnem svetu Industrijske ustanove.

Le po tej poti lahko danes kot danes kaj bistvenega dosežemo. Izkušnje govorijo, da razlastitelji tudi klonejo, če so prisiljeni od raznih akcij in okoliščin. Slovenska skupnost je na primer leta 1967 opovedala politične sporazume s strankami levega centra zaradi razširitve EPIT-a pri Boljuncu in Orehu. Če bi ji sedaj sledili vsaj slovenski pristaši PSI, predstavniki sindikatov ter župana iz Milj in Doline, bi razlastitelji prav gotovo morali popustiti.

Naše javne delavce čakajo torej še težke in odgovorne naloge. V ta namen bi bilo treba strniti vse razpoložljive in preizkušene sile, ki so za samostojno nastopanje slovenske manjšine. To bi ji dalo novega zagona pri njenih narodnoobrambnih naporih ter sploh poživilo boj za njeno ohranitev in njen svoboden demokratičen razvoj, do katerega ima vso pravico.

Kronist

Razstava živine v Bazovici

V soboto 22. septembra je bila v Bazovici prva pokrajinska razstava živine sivo-rjave alpske barve. Razstavo je organiziralo pokrajinsko združenje rejcev ob sodelovanju pokrajinskega kmetijskega odbora, udeležilo pa se je 70 živinorejcev s 130 glavami izbrane živine.

Prisotni so bili deželni svetovalec Micolin, pokrajinski odbornik inž. Sosič, predstavniki kmečkih združenj, strokovnjaki in seveda številni rejci.

Predsednik pokrajinskega združenja rejcev Ivan Križmančič je v pozdravnem nagovoru poudaril potrebo po ukrepih za pomoč živinorejci, svetovalec Micolin pa je izrazil pohvalo živinorejcem. Sledilo je ocenjevanje razstavljenih živine in razdeljevanje številnih nagrad.

Udeleženci in udeleženke letošnjega slovenskega tržaško-goriškega romanja v Sv. deželo. V ozadju Omarjeva mošeja, ki stoji na kraju nekdanjega judovskega templja

smo se radi napojili s pompermovim sokom, ki so nam ga ponudile sestre, ki oskrbujejo to cerkev.

Prebili smo znova dan poln doživetij vseh vrst. Ob branju odlomkov iz evangelija, ki se nanašajo na kraje, ki smo jih obiskali, smo globlje kot do sedaj doumeli marsikak evangelijski dogodek.

Razumeli smo pa tudi Jezusove grožnje Kafarnaumu in drugim mestom ob Genezareškem jezeru: »Gorje ti, Korozain, gorje ti, Betsajda... In ti Kafarnaum, se boš do neba povzdignil!« (Mt 11). Vsa ta mesta so že zdavnaj samo ruševine. Le Tiberija »poganov« še stoji in se danes razvija v čedno mesto. Kristjanov pa tod ni nič več.

POTUJEMO V JERUZALEM

V torek 21. avgusta zjutraj smo imeli še zadnjo mašo v Nazaretu. Poslovili smo se od Marije in njenega mesta ter se napotili v Jeruzalem. Šli smo po poti, ki je po njej gotovo šel tudi Jezus vsaj enkrat, ko se je iz Jeruzalema vračal v Galilejo skozi Samarijo. To je bila takrat in je še

Iz delovanja Slovenske prosvete

Na zadnji seji, ki je bila prejšnji teden, je izvršni odbor Slovenske prosvete v Trstu razpravljao o tekočih zadevah ob začetku nove sezone. Potem ko je sprejel nekatere važne sklepe glede notranjega delovanja in ustroja te osrednje prosvetne organizacije na Tržaškem, je bilo sklenjeno, da bodo vse nove predloge dali v pretes občnemu zboru, ki bo v januarju prihodnjega leta.

Predsednik prof. Maver je nato poročal o letošnji prosvetni dejavnosti, o ureditvi sedeža in o finančnem stanju organizacije. Sprejet je bil predlog, da bi letošnji tabor, posvečen kmečkim uporom, imeli v Devinu, kot je svetoval bralec v pismu Katoliškemu glasu. Za to prireditve so pripravili že v teku in bo predvidoma v oktobru.

Odbor je tudi sklenil nadaljevati s koordinacijskimi sestanki prosvetnih društev in domov, s katerimi je lani skušal pove-

V Zgoniku bo letos praznovanje

FARNEGA PATRONA SV. MIHAELA

■ v soboto 29. septembra ob 18. uri odprtje razstave kmečkih puntov in slikarjev, ob 20. uri pa koncert ekumenskega zbora pod vodstvom prof. dr. Zorka Hareja;

■ v nedeljo 30. septembra ob 10.30 slovenska sv. maša, ki jo bo opravil škof vikar dr. Lojze Škerl;

■ popoldne istega dne večernice ob 15. uri, nato nagradni tek. Sledi

■ kulturna prireditve na dvorišču. Nastopili bodo glasbeni ansambel iz Steverjana, moški zbor iz Repna, mešani zbor iz Zgonika in mladina iz Doberdoba z recitalom.

Deloval bo buffet s pijačo in čevapčiči, poleg tega je na programu srečolov z bogatimi dobrotami (motorno kolo, pršut), podelila se bodo nagrade za grozdje. — V primeru slabega vremena bo kulturni del programa v krajevni šoli.

zati in organizirati prosvetno dejavnost. Sklenjeno je bilo, da bo letošnji prvi tak sestanek v torek 9. oktobra zvečer.

Jubilej slov. javnega delavca

Te dni praznuje svojo 80-letnico znani slovenski tržaški odvetnik in javni delavec dr. Frane Tončič. Jubilar je še vedno čilega zdravja in vedrega lica, kljub temu, da mu je življenje natočilo nemalo grenkih čaš, saj je moral skozi dve svetovni vojni (v prvi je bil kot avstrijski vojak na ruski fronti) in okusiti veliko gorja po fašističnih zaporih.

Pred vojno je bil jubilar časnikar in urednik Edinosti ter Novic, po vojni pa se je udeleževal tudi v javnem političnem življenju (iz katerega se je umaknil po Londonski spomenici) in bil duša skupine neodvisnih Slovencev, ki je v povezavi z drugimi slovenskimi političnimi grupacijami sodelovala pri volitvah v okviru Slovenske liste.

Dr. Frane Tončič je še danes predsednik začasnega odbora za Kulturni dom v Trstu ter predsednik društva Pravnik. Želimo mu še veliko let zdravja in zadovoljstva ter uspešnega dela v korist svojih rojakov.

Uspeh otroškega vrtca

Slovenski otroški vrtec v ul. Donadoni je osvojil kar šest nagrad na mednarodni otroški slikarski razstavi v Forte dei Marmi. Uspeh je toliko večji, če pomislimo, da je bilo na razstavi 13.000 del iz italijanskih šol, 8.500 pa iz tujine. Nagrajenci so: Maja Ukmar, Albert Zenič, Valentina Beorchia (dve nagradi), Tea Volk in Ivana Gherdol. Nagrade bodo prejeli iz rok tržaškega župana. Nemajhna zasluga za priznanje gre učiteljicam Vilmi Zoch in Andreini Semen.

V izdelavi je deželni zemljevid

Dežela izdeluje tehnični deželni zemljevid. V želji, da bi se upoštevala slovenska krajevna imena, je deželni svetovalec dr. Stoka poslal predsedniku deželnega odbora Comelliju pismo, v katerem zahteva, naj dežela pri izdelavi tega zemljevida skrbno spoštuje slovenska izvirna imena krajev v deželi. V imenu deželnega odbora je dr. Stoki dne 18. septembra odgovoril odbornik Coloni in zagotovil, da je vzel na znanje priporočila slovenskega poslanca v zvezi z izdelavo deželnega tehničnega zemljevida.

Italijanski otroški vrtec v Lonjerju

Ustanova ONAIRC namerava namestiti v poslopje slovenskega otroškega vrtca v Lonjerju italijanski otroški vrtec, v kateri bi vozili trideset italijanskih otrok, ki niso dobili mesta v vrtcu pri Sv. Ivanu. Ta sklep je izzval upravičen protest Lonjerjev in Katarinčanov.

Na javnem zborovanju v Lonjerju so prizadeti prebivalci sprejeli resolucijo, ki jo bodo ponesli tržaškemu županu. V pismu ugotavljajo raznarodovalni značaj ustanove ONAIRC in italijanskega vrtca v popolnoma slovenski vasi. Poleg tega je poslopje v Lonjerju v tako slabem stanju, da je moral župnik Miklavc prenehati s tedajskimi mašami v omenjenih prostorih. Občinska uprava naj preuredi bivše begunsko taborišče v ulici delle Docce pri Sv. Ivanu. Tam bi bilo za vrtce dovolj prostora.

čili in zasedli vsak svoj del Palestine; tu se je končno ob Jakobovem vodnjaku Jezus srečal s Samarijanko in se z njo pogovarjal.

Dovolj spominov torej, da se romar ustavi in si ogleda tudi ta košček Svete dežele. Zlasti še gre romar rad po stopnicah, ki vodijo do Jakobovega vodnjaka, da pokuša vodo, ki jo je tudi Jezus pil.

Pot pelje iz Nablusa dalje proti jugu med precej pustimi gorami, kjer vendarle vidiš kake oljke nasade, ki edine zelene kljubujejo gorkemu soncu in suši. Danes pelje tod lepo asfaltirana cesta. Svoj čas je pa bila to le pot za karavane, ki so iz Mezopotamije in Sirije hodile na jug proti Egiptu. Ene teh je pobrala tudi Egiptovskega Juzeфа, ko so ga bratje tod neke prodali. Po tej nekdanji karavanski poti sta skoro gotovo romala v Jeruzalem tudi Marija in sv. Jožef, ko je bilo Jezusu 12 let.

Avtobus hiti dalje in naše želje rastejo, da bi čimprej videli Jeruzalem, mesto, ki je sveto trem veram: kristjanom, judom in muslimanom. Vse te tri enoboške vere imajo tu svoje spomine.

Muslimane veže na Jeruzalem spomin na

ZA KMETOVALCE

Pobude za tržaško vinogradništvo

V torek 18. septembra je bilo v sejni dvorani Trgovinske zbornice v Trstu nagajevanje udeležencev natečaja za dobro vzdrževanje kletnih prostorov in posode ter za dobro kakovost vina. Natečaj, ki ga je priredilo pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo v okviru svoje strokovne in pospeševalne službe in ki je bil za vse pridelovalce vina tržaške pokrajine, naj bi spodbudil male vinogradnike k izboljšanju vinske posode ter opreme, higienskih razmer v kletnih prostorih, zlasti pa k dvigu kakovosti vinskega pridelka.

Ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali načelnik kmetijskega nadzorništva, predstavnik opazovališča za rastlinske bolezni, predstavnik Trgovinske zbornice ter predstavnik vinogradnikov, je v smislu zastavljenih ciljev in ocenjevalnih meril razdelila nagradni sklad 5 milijonov lir po sledečem vrstnem redu:

1. nagrado je dobil Kersevan Viktor iz Trsta, ul. Costalunga 402.

2. nagrado so dobili: Briščak Anton, Brišče 3, Cossutta Mirko, Sv. Križ 19; Kraljič Angel, Prebeneg 73 ter Radovič Mirko, Nabrežina 67.

3. nagrado so prejeli sledeči vinogradniki: Berdon Josip, Domio 123, Francesce Felice, Sv. Križ 670, Košuta Rudolf, Sv. Križ 44, Laurica Josip, Dolina 233, Scheriani Giuseppe, Darsella 20 - Milje, Skabar Karlo, Repen 23.

4. nagrado si delijo: Bandi Anton, Prebeneg 28, Bandi Ignacij, Prebeneg 41, Bonazza Anton, Dolina 440, Corrossez Anton, Sv. Barbara, ul. Colarich 94, Olenich Ermenegildo, Padriče 184, Pangere Vincenc, Dolina 116, Praselj Edita, Dolina 197, Sancin por. Bandi Doroteja, Dolina 110, Sedmak Ivan, Boršt 15.

5. nagrado si delita Giuliani por. Romano Marija, Ricmanje 119 ter Leghissa Evgen, Cerovlje 9.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

LJUBLJANSKA TV

Spored od 30. sept. do 6. okt. 1973

Nedelja: 8.05 Po domače. 8.35 Skrivnosti morja. 9.25 Otroška matineja. 10.20 Proslava ob 30-letnici priključitve Istre. 16.45 Knjiga išče braleca. 17.50 »Jutri bom jokala«, film. 20.35 Češka barvna oddaja. 21.20 Baletna oddaja.

Ponedeljek: 17.45 Butalci. 18.30 Enciklopedija živali. 20.35 Avtopost - tv igra. 21.55 Košarka Italija: Jugoslavija.

Torek: 17.45 Noge v zlatu, glava v blatu. 18.20 Torkov večer. 19.20 Srednjebosenski rudniki. 20.35 Mi med seboj. 21.35 Bratje Karamzovi. 22.45 Košarka Jugoslavija: Francija.

Sreda: 17.45 Otroci naše šole. 18.25 Na sedmi stezi. 18.45 Arhitektura in družba. 19.45 Kozmetično ogledalo. 20.35 Z mačami v napad - film. 22.10 Nočno.

Četrtek: 17.30 Bob iz Kranja. 18.25 Nemi film. 20.25 Kam in kako na oddih. 20.40 Četrtekovi razgledi. 21.30 Mladost na stopnicah. 22.05 Košarka.

Petek: 17.45 Možički pomagači. 18.30 Orodna telovadba. 18.50 Pet minut za boljši jezik. 19.00 Kratek film. 20.35 Trije mušketirji. 22.10 XXI. stoletje.

Sobota: 17.15 Vaterpolo. 18.20 Daktari. 19.15 Igralec je igralec. 20.35 Skrivnosti morja. 21.30 Starinarja - film. 22.00 Barcelona: Prenos finalne tekme v košarki.

očaka Abrahama, ki je na gori Moriji, kjer so pozneje zgradili judovski tempelj, daroval sina Izaka. Ker je Abraham tudi oče Izmaelov, ta pa praoče Arabcev, je spoštovanje do Abrahama skupno vsem trem veram, kajti vse tri vere vidijo v Abrahamu moža, ki je prvi častil enega Boga.

Za Jude je Jeruzalem predvsem Davidovo mesto. Do leta 70 po Kr. je bil Jeruzalem mesto, kjer je stal tempelj, ponos vseh Judov. Odkar je rimski vojskovodja Tit leta 70 razrušil tempelj, je Judom Jeruzalem predvsem Davidovo mesto, to je kraj njihove nekdanje slave in moči, simbol judovstva, ki si je v tako velikim težavami in žrtvami leta 1948 znova ustvarilo svojo narodno državo.

Iz tega bi človek sodil, da se bodo dali Judje vsi do zadnjega raje pobiti kot pa da bi vrnili Jeruzalem Arabcem. Mislim, da po človeško in politično gledano, to drži. Zaradi tega, kdor resnično želi, da bi prišel mir v Palestino in na Bliznji vzhod, bi ne smel enostavno zahtevati, naj Judje vrnejo Jeruzalem Arabcem, sedaj ko so ga zasedli. Potrebno bi bilo iskati kako drugačno politično rešitev. (Se nadaljuje)

Sen. Fanfani sprejel predstavnike SDZ

Prejšnjo soboto se je mudil na kratkem obisku v Gorici politični tajnik Krščanske demokracije senator Amintore Fanfani. V našem mestu se je srečal z vodstvenimi organi goriške KD, prisostvoval pa je tudi mednarodnemu tekmovanju pevskih zborov »Seghizzi«.

Po srečanju z zastopniki goriške KD v prostorih centra »Stella Matutina« je sen. Fanfani sprejel delegacijo Slovenske demokratske zveze v Gorici, v kateri so bili predsednik prof. Slavko Bratina, tajnik prof. Andrej Bratuž in član vodstva Savo Sfiligoj. Po uvodnem pozdravu so mu slovenski zastopniki izročili kratko spomenico s priloženim zakonskim osnutkom za zaščito naše manjšine, ki je bil že svoj čas odposlan v obe zbornici parlamenta.

V svojem pismu SDZ v Gorici posebej poudarja potrebo po izglasovanju zaščitnega zakona v smislu 6. člena republiške ustave. Ukrepe v korist slovenske manjšine sta že obljubila dva ministrska predsednika Colombo in Andreotti. SDZ nadalje pripominja, da je ob državnozbornih volitvah podprla kandidate Krščanske demokracije z namenom, da bo od KD dosegla rešitev glavnih vprašanj slovenske manjšine.

Sen. Fanfani je v odgovoru naglasil, da pozna naše probleme in da bo podprl zakonodajne iniciative v korist manjšine na vladni in parlamentarni ravni.

Razgovoru sta prisostvovala tudi pokrajinski tajnik goriške KD Pasquale De Simone in poslanec Dino Marocco.

Goriški nadškof odpotoval v Afriko

Na povabilo vrhovnega predstojnika misijonske družbe PIME msgr. Pirovana je v petek 28. septembra odpotoval v zahodnoafriško državo Slonokoščena obala goriški nadškof msgr. Cocolin.

S tem potovanjem zasleduje msgr. Cocolin več ciljev: srečati se hoče z novim škofom domačinom škofije Bouaké msgr. Yao, ki je nasledil francoskega škofa msgr. Dairata; namerava se porazgovoriti z goriško ekipo misijonarjev in misijonark o

Slovenski starši! Gotovo si želite, da bi vaši otroci ostali zavedni Slovenci in imeli dobro versko-moralno vzgojo, ki je jamstvo zdrave osebnosti. Zato ne omahujte in ne razmišljajte, temveč zaupajte svoje otroke novemu Zavodu sv. Družine v Gorici, ul. Don Bosco, 66.

dosedanjih izkušnjah in načrtati smernice za bodoče delo; obenem hoče izročiti pozdrave sorodnikov in goriške Cerkve duhovnikom in redovnicam goriške nadškofije, ki delujejo na misijonski postaji v Kossou.

Solske maše v Gorici

V ponedeljek 1. oktobra se za vse šole začne novo šolsko leto s šolsko sv. mašo. Za slovenske šole v Gorici bodo šolske maše takole: vse srednje šole bodo imele mašo v stolnici ob 10. uri; vse osnovne šole bodo imele sv. mašo pri Sv. Ivanu ob 9.15.

Ravnateljstvo nižje srednje šole »Ivan Trinka« v Gorici sporoča, da bo šolska

maša v ponedeljek 1. oktobra ob 10. uri v stolnici. Dijaki naj se zberejo ob 9. uri na šolskem dvorišču.

Ravnateljstvo državnega strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici sporoča, da bo šolska maša v ponedeljek 1. oktobra ob 10. uri v stolnici. Dijaki naj se zberejo ob 9.30 pred šolo.

Sklepi na seji ZSKP v Gorici

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici je imela v septembru svojo prvo sejo po poletnem počitku. Na seji so navzoči pregledali delo, storjeno med poletjem in nato prešli k načrtom za novo delovno sezono. Vzeli so na znanje, da bo v nedeljo 7. oktobra uradno odprtje novega Zavoda sv. Družine, naslednjo nedeljo 14. oktobra pa slovesna akademija v istem zavodu. Pri obeh slavnih bodo sodelovali tudi zbori Zveze.

V nedeljo 21. oktobra, ko obhajamo svetovno misijonsko nedeljo, bo popoldne v Katoliškem domu misijonska prireditev, na kateri bo doberdobska dramska skupina društva Hrast ponovila dramo Stilmondski župan.

V soboto 27. oktobra pa bo pevski zbor »Lojze Bratuž« sodeloval na skupnem kulturnem srečanju treh dežel Alpe-Adria v Ljubljani, kjer bo obenem z zborom Illersberg iz Trsta zastopal našo deželo Furlanija-Juljska krajina.

Določili so nadalje, da bo letošnja Cecilijanka v soboto 17. in v nedeljo 18. novembra. Sklenili so tudi, da bodo stopili v stik s Krščansko kulturno zvezo v Celovcu za tesnejše in bolj organizirano kulturno sodelovanje med Koroško in Primorsko. Razne druge zadeve so pa prenesli na prihodnjo sejo, ki bo v ponedeljek 1. oktobra.

Izlet na Koroško

V nedeljo 23. septembra se je moški zbor »Fantje izpod Grmade« odzval vabilu župnika iz St. Janža v Rožu, g. Jožeta Vošnjaka, da obišče Koroško.

Bil je to izredno posrečen izlet, združen z gostovanjem moškega pevskega zbora in mladega folklornega ansambla »Igo Radovič« iz Nablrežine. Ze zgodaj jutraj smo na zadnjem zbiralšču v Jamljah na polnili avtobus in se odpeljali proti Avstriji. Srečanje je bilo pristrčno, saj je med izletniki bilo precejšnje število Jameljcev, ki g. Vošnjaka poznajo še iz časa njegovega delovanja v tej župniji.

Dopoldne je bila sv. maša, med katero je zbor ubrano zapel nekaj slovenskih nabožnih pesmi. Po kosilu smo se odpeljali na ogled zanimivih krajev koroške dežele. Marsikdo je prvič videl veličastno svetišče Gospe svete in druge zgodovinske zanimivosti. Tako smo ob razlagi g. Vošnjaka dobili dosti vpogleda v koroške razmere in v dogodke iz naše zgodovine.

Le škoda, da smo imeli premalo časa, kajti v St. Janžu je bil za večer napovedan nastop naših pevcev. Dvorana je bila za ta nastop dosti premajhna. G. Vošnjak nas je predstavil občinstvu, tako pevce kot glasbenike, nakar je folklorni ansambel živahno zaigral nekaj narodnih motivov, »Fantje izpod Grmade« pa so navdušili prisotne s svojim kakovostnim petjem. Med prvim in drugim delom koncerta so nam v pozdrav zapeli še domači pevci, ki so občuteno podali nekaj koroških narodnih.

Slovenski starši! Pridite in ogledajte si novi vzgojni Zavod sv. Družine v Gorici, ul. Don Bosco 66, katerega gradnja se te dni zaključuje. Prepričani smo, da boste potem svoje otroke nemudoma vpisali v ta sodobno opremljeni zavod.

Dirigent Ivo Kralj se je v imenu vseh zahvalil za povabilo in lepo udeležbo ter izrazil željo, da bi se na takih srečanjih še večkrat videli. Nato je spet nastopil naš ansambel z narodnimi popevkami. Za zaključek je še ob spremljavi ansambla zapel naš »Francelj«, ki je odlično opravil svojo vlogo.

Pozno v noč smo se veseli vračali proti domu, prepričani, da je ta hvalevredna pobuda organizatorjev vse zadovoljila.

V. Športni teden v Števerjanu

V sredo 12. septembra se je začel v Števerjanu V. Športni teden, ki ga je priredilo SZ Brda. Z veseljem lahko ugotavljamo, da se je ta simpatična športna manifestacija tudi letos odvijala ob navdušenem sodelovanju domače mladine.

Prvi večer je bilo na sporedu kolesarstvo; nastopili so najmlajši (letnik 1964) in odrasli. Med najmlajšimi je bil prvi Armand Vogrič z Bukovja, med odraslimi pa Kazimir Černic z Gabrskega konca.

Novost letošnjega športnega tedna je bilo plavanje. Ob bazenu se je v četrtek 13. septembra zbralo veliko občinstva. V prostem plavanju je bil prvi Simon Komjanc z Valerišča, v hrbtnem plavanju na 50 m Aldo Mačus s Sovence in žaba stilu na 50 m Simon Komjanc z Valerišča.

V soboto 15. septembra je bilo tekmovanje v atletiki. Rezultati so bili pri dekletih sledeči:

Tek na 100 m: 1. Silvana Perše, Grojna; 2. Orieta Bulfoni, Grojna.
Tek na 800 m: 1. Silvana Perše, Grojna; 2. Anica Gravnar, Ščedno.

Met diska: 1. Orieta Bulfoni, Grojna; 2. Silvana Perše, Grojna.
Met kladiva: 1. Silvana Perše, Grojna; 2. Jožica Simčič, Ščedno.

Fantje so tekmovali v metu diska in kladiva.

Met diska: 1. Marko Černic, Oslavje; 2. Dario Maraz, Ščedno.
Met kladiva: 1. Dario Maraz, Ščedno; 2. Marko Černic, Oslavje.

V soboto 15. septembra se je vršilo tudi streljanje z zračno puško. Tekmovanja se je udeležilo zelo veliko strelcev (kakih 50).

Pri dekletih je bila prva Klara Komjanc z Bukovja, druga pa Loreta Maraz s Ščednega; pri mlajših je zasedel prvo mesto Franko Hlede z Aščev, med odraslimi Rinaldo Dornik s Križišča, Marijan Terpin pa je bil drugi.

V ekipnem tekmovanju je bila prva ekipa Lucijan Hlede, Marijan Perše in Rinaldo Dornik.

V nedeljo 16. septembra je bil na sporedu nogomet. Tekma med Britofom in Dolnjim koncem se je vršila v Formentinijem parku. Rezultat tekme je bil 5:5.

Zadnja točka V. Športnega tedna je bil namizni tenis. Priglasilo se je kakih 30 udeležencev. Tekme so bile 18. in 19. septembra. Pri ženskah je bila prva Loreta Maraz, pri mlajših Marko Škorjanc in pri starejših Klavdij Fattore.

S tem je bil V. Športni teden zaključen. Nagrajevanje zmagovalcev, povezano s kulturnim sporedom, bo v nedeljo 11. novembra, o čemer bomo še poročali kasneje.

Škoda, ki jo dela divjačina

Z zakonom o lovu se je lani uvedla možnost, da prizadeti kmetje lahko zahtevajo odškodnino za škodo, ki jo je povzročila divjačina. Tako so že lani številni kmetje prijavili škodo in deloma prejeli odškodnino. Nekaj prijav pa je bilo odklonjenih. Prizadeti so naknadno prejeli pojasnilo, zakaj ni bilo mogoče ugodno sprejeti njihovih prijav.

Ker se marsikdo ne pozna postopka o prijavi škode, naj opozorimo na to, da mora biti škoda prijavljena pravočasno. Zakon pravi, da mora biti prijava vložena najkasneje 10 dni potem ko se je opazilo škodo. Vendar to ni dovolj. Vedeti je treba, da si prijavljeno škodo ogleda posebna komisija treh članov, ki pa mora škodo videti, sicer je ne more priznati.

Zato naj prizadeti takoj vložijo prijavo, da bo komisija lahko stvarno videla škodo na licu mesta. Prijaviti škodo kak dan pred trgatvijo je prepozno. Prav tako bi bilo nesmiselno prijavljati škodo po opravljeni trgatvi.

Ob začetku šolskega leta

Prihodni teden se bodo spet odprla šolska vrata. Učenci in dijaki slovenskih šol bodo pod vodstvom svojih učiteljev in profesorjev začeli s svojim šolskim delom, ki jih bo usposobilo za življenje v sodobni družbi. Ob tej priložnosti želimo vsem veliko uspeha ter upamo, da se bodo po končanem šolanju aktivno vključili v slovensko javno in kulturno dejavnost.

Hkrati ponovno izražamo upanje, da se bodo v teku tega šolskega leta rešila še vsa odprta vprašanja slovenskega šolstva v Italiji. Pred parlamentom je še posebej zakonski osnutek Belci-Skerk, ki ga bosta obe zbornici morali v doglednem roku odobriti in izpolniti. Zato je dolžnost vseh slovenskih demokratičnih sil, da se zavamejo za pozitivno rešitev naših šolskih problemov.

SDZ v Gorici

Širite »Katoliški glas«

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 30. sept. do 6. okt. 1973

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Zid hlabrosti«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 15.30 »Komisar Pollin ima dober nos«. Drama. 17.00 Sport in glasba. 18.00 Glasba na temo. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Zagrebški solisti.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Glas in orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Medigra za trobila. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Karel Mauser: »Puntar Matjaž«. 19.25 Za najmlajše. 20.35 R. Wagner: »Tristan in Izolda«, opera.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncert. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.20 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Nove plošče resne glasbe. 19.10 Božanska komedija. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Papa ekscelesas«. Drama.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni julijski skladatelji. 18.45 Glasbeni feljtoni. 19.10 Liki iz naše preteklosti. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Družinski obzorik. 19.25 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 V Stritarjevem salonu: »Prešernov god v Eliziju«. 21.20 Sodobna in zabavna glasba.

OBVESTILA

Srečanje mladine na Mirenskem Gradu

V nedeljo 30. septembra bo duhovno srečanje zamejske mladine na Mirenskem Gradu. Začetek ob 9. uri dopoldne (po novi sončni uri), zaključek ob 5. uri zvečer s sv. mašo. Srečanje bo vodil p. Tomaž Podobnik SJ in je namenjeno odrasli mladini od 15. leta dalje.

Sv. maša za cerkveno edinstvo bo v ponedeljek 1. oktobra ob 18.30 v Marijinem domu v Trstu. Sledil bo ekumenski razgovor.

Ravnateljstvo gimnazije liceja »P. Trubar« in učiteljska »S. Gregorčič« v Gorici sporoča, da se prične šolsko leto 1973-74 v ponedeljek 1. oktobra s šolsko mašo ob 10. uri v stolnici. Dijaki naj se zberejo na šoli ob 9.30.

Z novim šolskim letom bo odprl svoja vrata tudi novi Zavod svete Družine v Gorici, sodobno zgrajen in z vsemi pridobitvami današnje tehnike opremljen. Slovenski starši: pošljite svoje otroke v ta zavod. Ne bo vam žal, kajti nudili jim boste dve dragoceni dobrini: dobro vzgojo in uspeh v šoli.

DAROVİ

Za tiskovni sklad Katol. glasa: družina Lovrečič iz Rimanj ob smrti ljubljene mame 20.000 lir.

Za župnijo sv. Ivana: N. N. v spomin dobrega pastirja p. Viljema Endrizija 10.000 lir.

Angela Vetrh iz Gorice daruje po 5.000 lir za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče.

Ob smrti Antonije Škerl, matere škofovega vikarja dr. Lojzeta Škerla, darujeta Zora in dr. Jože Škerk 10.000 lir za Slomškovo beatifikacijo.

Za Marijanišče: družina Sosič-Repinc v spomin Antonije vd. Škerl 10.000; Antonija Vatovec v isti namen 20.000 lir.

Za popravilo župne cerkve na Opčinah: v počastitev umrle ge. Antonije Škerl Marijina družba v Rojanu 15.000; Pina Piščanc 5.000; razni iz Rojana 10.000 lir.

Za misijonarja p. Ivana Stanta: dve Barkovljanki 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N. iz Sv. Križa 11.000; A. S. 5.000; B. M. 80.000 lir.

Za trpeče redovnice v Cerkvi molka: M. Glavič 5.000; Vremec 1.000; T. Škerlavaj 2.000; Racman 500; R. Markon 2.000; J. Skvarča 5.000; N. N. v zahvalo za uspešno opravljeni izpit 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

V 88. letu starosti nas je dne 17. septembra zapustila in odšla po večno plačilo naša mama

Antonija Susteršič vd. Škerl

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so v Trstu, na Opčinah in v Sežani kakorkoli počastili njen spomin.

Sin Lojze, duhovnik, in hči Ema z možem Oskarjem Behmannom

Opčine, 20. septembra 1973

ZAHVALA

Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob nepopisno težki izgubi naše predrage

Viktorije Lovrečič

Posebej se zahvaljujemo domačemu župniku dr. Angelu Kosmaču, župniku Emilu Margonu in gg. Viljemu Zerjalu ter Dušanu Jakominu, deželnemu poslancu dr. Dragu Stoki, vaščanom iz Domja, moškemu zboru iz Doline in cerkvenemu zboru iz Rimanj.

Mož Stanko, sinovi Albin z družino, Teodor z družino, Danilo in Ivan ter ostalo sorodstvo

Rimanje, 24. septembra 1973

Del udeležencev letošnjega tabora tržaških skavtov pri Bell peči